

vosté, per exemple el d'enguany, 1.600 milions d'euros d'ingressos que se sabien que no existien. La raó per la qual ficaven 1.600 milions ja saben vostés per què serà, volien amagar eixa incapacitat que tenien per quadrar unes xifres i a més no denunciar-ho.

El gran canvi polític que hi ha hagut del 24 de maig és que la gent que estem en el govern volem denunciar eixa absoluta falta d'ingressos; en lloc d'amagar-ho, ho denunciem. Fixe's vosté si és important, senyoria, el canvi de perspectiva.

I vaig a ficar-li dos exemples perquè veja vosté quina enginyeria comptable feia el Partit Popular en el tema dels ingressos. Nosaltra diem que per a l'any 2016 hi hauran 1.300 milions d'ingressos que demanem i reivindicuem, perquè són ingressos que mos traïen lleugerament del maltracte fiscal, maltracte financer històric. No amaguem, ho reivindicuem, que és molt important.

Fixen-se vostés, vaig a ficar dos assumptes que és d'un costat l'alienació d'immobles i, l'altra, els ingressos per taxes. Miren vostés com de surrealista era el plantejament per a quadrar les xifres. Pel que fa a la inclusió d'ingressos en els pressuposts per alienació d'immobles ha estat una situació habitual en la passada legislatura i l'incompliment de les previsions, òbviament també.

El Pla d'equilibri financer 2012-2014 feia una relació de 47 immobles per a vendre, dels quals calia obtenir uns ingressos de 141,6 milions d'euros. En esta relació s'inclouïen béns de domini públic que, com a conseqüència del trasllat d'una part de les dependències de La Generalitat a la ciutat administrativa CA90, que diem, Nou d'Octubre, quedaven desocupats alguns edificis emblemàtics a València, altres destinats a ús administratiu o en desús, dos immobles provinents d'intestats i solars, alguns en condomini adquirits per adjudicació en reparcel·lació.

En realitat és que quan van intentar fer efectiva l'obtenció d'ingressos per venda de béns patrimonials per procediment de subhastes van haver de ser declarades desertes per falta de licitadors. Es van publicar en el DOCV en l'any 2012 i el conseller d'Hisenda i Administració Pública de moment va haver de signar una resolució, també en l'any 2012, declarant-la deserta. Únicament es va poder vendre un solar a Castelló que figura en el PEF per valor de 355.000 euros, que va ser finalment venut per menys, en segona subhasta per 303.000 euros.

No obstant això, els pressuposts de La Generalitat van continuar reflectint, any rere any, una previsió similar d'ingressos per venda d'immobles. Concretament per enguany es van preveure 150,6 milions d'euros, encara que la relació d'immobles per a vendre es reduïa, perquè alguns d'ells eren llogats a falta de poder vendre'ls. El cas dels següents immobles: edifici de l'avinguda Blasco Ibáñez, llogat a l'Agència Tributària; edifici del carrer Colom llogat a Berska, 294 places de garatge al barri de Velluters; local de planta primera i places de garatge número 10 i número 12 del carrer Espanoleta de Madrid, llogades a Optima Corporate; la plaça de garatge número 3, del carrer Espanoleta de Madrid, també llogada a Itziar Guzmán López de Lamadrid; i va ser declarat desert el concurs per l'explotació de la planta baixa i les places de garatge número 8 i 9 també en la planta baixa.

D'altra banda, la publicació del Decret 47/2013, de 27 d'abril, del Consell, per la qual es regula el procediment per a la tramitació d'expedients d'herències intestades a favor de La Generalitat, obliga a l'article 11.2 a distribuir l'herència en terços i destinar una part a finalitats de beneficència o bé...

El senyor president:

Conseller, vaja finalitzant. (*Algú diu: «És que és tant, és que és tant.»*)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Molt bé. (*Remors*)

Senyoria, tot això és informació de la imaginació que han tingut el Partit Popular per amagar que els valencians estàvem maltractats financerament pel govern del senyor Rajoy. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller, per la brevetat final.

A continuació, la pregunta 132, formulada per l'il·lustre diputat David Cerdán a l'honorable consellera d'agricultura. Té vosté la paraula per un temps màxim de quatre minuts. Quan vullga.

El senyor Cerdán Pastor:

Gràcies, president.

Las comunidades autónomas, como bien sabe, *consellera*, tienen la capacidad de abonar los anticipos de la PAC entre septiembre y octubre, fundamentalmente, todas las comunidades autónomas. Desgraciadamente no ha sido así este año, mayoritariamente no solo la Comunidad Valenciana sino el resto de comunidades excepto algunas muy concretas.

La pregunta que afecta a un volumen importante de agricultores de la Comunidad Valenciana es muy directa, es: ¿por qué no hemos podido hacer ese abono? ¿Cuándo lo vamos a hacer? Es decir, ¿qué medidas hemos tomado? Y, evidentemente ¿cuáles son las medidas correctivas para que en el próximo ejercicio no vuelva a ocurrir?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

L'honorable consellera té la paraula.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desevolupament Rural:

Gracias.

Vamos a ver. El año 2015, hablando de la política agrícola común y en concreto de las ayudas del Feaga, que van dirigidas a los agricultores para compensar sus rentas, ha sido excepcional en muchos sentidos. Para empezar, porque ha habido toda una batería de reglamentos de base y reglamentos de legados de ejecución, entre 2013 y 2015, que han establecido nuevas medidas de gestión, nuevos conceptos y nuevos requisitos también para la aplicación de estas ayudas, desde el régimen de pago básico, el pago verde, modelos de regionalización, el concepto de convergencia, el concepto activo, etcétera. Y adaptarse y poner en marcha todos estos nuevos conceptos y requisitos de gestión ha sido muy complejo, no solo en la Comunidad Valenciana, no solo en España, en gran parte de los estados miembros de la Unión Europea.

Además se retrasó el período de solicitud, que normalmente va del 1 de febrero al 30 de abril, este año se retrasó del 1 de marzo, incluso luego se prorrogó a junio, con lo cual se acumuló un nuevo retraso. Y por esta razón la Unión Europea adoptó, permitió tramitar hasta este anticipo del 70% de los importes estimados y realizarlos sin haber concluido todos los controles administrativos y sobre el terreno que normalmente se exige en este tipo de ayudas.

Además de todo ello se añade una cuestión en una aplicación informática que puso en marcha el ministerio, a través

del fondo español de garantía agraria, con la idea de uniformizar la gestión de estas ayudas. La idea en esencia y en principio era buena, algunas comunidades autónomas se acogieron a esta aplicación informática, otras no. La Comunidad Valenciana se acogió.

Pero la realidad entre tanto es que esta aplicación informática era más que defectuosa, ha dado muchísimos problemas. Llevamos en apenas un año como 33 versiones en aplicación que debe de estar ya gestionando solicitudes reales de ayudas para los agricultores.

De hecho, también ayer mismo la conferencia sectorial, las comunidades autónomas que estamos intentando trabajar con esta aplicación que, insisto, fue una propuesta del ministerio, dijimos que seguíamos teniendo problemas enormes para poder pagar. Esa es una también de las razones por las que se no se ha podido pagar el anticipo. Y de hecho solamente aquellas comunidades autónomas que tienen una aplicación propia han podido abonar estos anticipos.

Además de todo ello se nos une que a primeros de octubre, el 16 de octubre, es cuando empieza el año agrario en términos de fondos comunitarios. Esa misma semana, del 19 a 23 de octubre, recibimos una misión de control, una auditoría de la Comisión Europea precisamente sobre la gestión viva de este tipo de ayudas.

Se pacta al final con ellos, que nos parecía lo más razonable, prudente y correcto en términos de cumplimiento de los reglamentos comunitarios, no realizar ese anticipo y avanzar la gestión todo lo que pudiéramos para que, a primeros de diciembre, que es cuando los reglamentos nos lo permiten, podamos abonar completamente los anticipos y todas las ayudas completas, con ello minimizando también la posibilidad futura de que nos cayeran nuevas correcciones financieras.

Esto se explicó también al equipo de auditoría de la comisión; lo vio razonable. También se ha explicado al sector; tuvimos una reunión con las organizaciones representativas del sector, el 14 de octubre, donde se les explicaron todas estas circunstancias.

Y ahora mismo, pues, efectivamente, tenemos volcados los escasos recursos de la *conselleria*, insisto, en que podamos realizar los pagos en forma correcta a primeros de diciembre. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Y, a continuació, la pregunta que formula l'il·lustre diputat Jordi Juan al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre el deute dels ajuntaments.

Quan vosté vullga.

El senyor Juan i Huguet:

Bona vesprada, senyor conseller.

Venim aquí a posar damunt la taula un greu problema que tenen els ajuntaments en la nostra autonomia, i és el deute que amb ells té la Generalitat valenciana.

De fet, es dona la situació que alguns dels superàvits que tenen alguns ajuntaments coincidixen, pràcticament, en allò que La Generalitat deu als ajuntaments. Per tant, eixe superàvit no deixa de ser un número comptable, però no es traduïx en una situació de liquiditat.

Ací som molts els diputats i diputades que venim del municipalisme, o actualment encara hi estem, i, quan ve una subvenció de La Generalitat, la mirem d'una manera agre-dolça. Dolça, perquè és una subvenció; però agra en el sentit que és l'administració local qui ha d'avançar els diners, qui

ha de posar-los per davant, sempre amb la incertesa que no sap quan els va a cobrar per part de La Generalitat.

Som conscients que en els últims mesos, per part de la seua conselleria, s'ha avançat bastant en esta matèria. Sabem que els últims mesos s'ha pagat molt als ajuntaments. Però a mi m'agradaria preguntar-li a vosté, ¿quines mesures pensa aplicar o quina és la seua visió d'esta problemàtica que les entitats locals estan patint hui en dia?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

A continuació, i per a contestar, té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Efectivament, senyoria, és un problema molt greu el que acumulem, després de tants anys de demores en eixe sentit, i que nosaltres volem tractar –ja li ho explicaré– de començar a reduir, en la mida de les nostres possibilitats.

Però, com sap vosté també, La Generalitat es troba en una difícil situació, tant pel que fa a la disponibilitat pressupostària com també quant a la disponibilitat de liquiditat, per fer front als pagaments derivats de l'execució dels pressupostos. La qual cosa es traduïx en retards, despagaments, més enllà del que voldríem i, fins i tot, que és raonable.

En eixe sentit, els ajuntaments patixen el mateix problema que altres creditors de La Generalitat. Pot ser inclús menys greu perquè, com a administracions públiques que són, tenen nivells de protecció dels quals no gaudixen els creditors particulars, a banda que tenen també una certa capacitat de recaptació d'impostos propis. De fet, cal assenyalar que el deute de La Generalitat amb les entitats locals representa l'1,14 del pressupost d'estes entitats.

Per tant, la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic no ha encetat, per ara, cap acció específica envers els ajuntaments, més enllà de les accions que, amb caràcter general, es fan per tal de millorar la recaptació dels tributs propis i d'obtenir liquiditat de l'administració general de l'estat.

El deute de La Generalitat amb els ajuntaments a la fi de l'octubre de 2015 és de 56,22 milions d'euros, dels quals 45,46 milions corresponen a l'exercici corrent, per la qual cosa, el deute d'exercicis anteriors és de 10,76 milions; i, d'esta quantitat, al voltant d'un milió d'euros es troben en procés de liquidació per compensació.

El deute d'exercicis anteriors a l'actual s'està atenent amb el fons de liquiditat autonòmic mensual, que finança les liquidacions negatives de La Generalitat amb l'administració general de l'estat corresponents als exercicis 2008 i 2009.

Com que l'import d'estes partides mensuals és de 7,6 milions d'euros i el ministeri d'hisenda disposa que el 30% del seu import s'ha de destinar a pagaments a les entitats locals, la quantitat total podria quedar totalment pagada a la fi del primer trimestre de 2016.

No obstant això, la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic espera que es pugui rebre una aportació addicional del fons de liquiditat; almenys són les promeses que ha rebut del president Rajoy i del ministre Montoro el nostre president, corresponent al dèficit no autoritzat de 2014 –estem encara ahí, eh?; és a dir, no gestionat per este govern, sinó pel govern anterior–, amb la qual cosa es podria liquidar totalment el deute anterior a l'any corrent abans de finalitzar 2015, si arriba el FLA.

Pel que fa al deute de l'exercici corrent, dels 45,46 milions d'euros, als quals he fet referència, hi ha al voltant de trenta-nou milions que corresponen a despesa social, que s'estan